

Forrás:

Magyar Nemzet

1957.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

## Hozzászólás Mihályfi Ernő cikkéhez

Mihályfi Ernő a »Magyar Nemzet«-ben a budai várpalota rendeltetésére vonatkozó figyelemre méltó cikkében vitára szólítja fel az érdeklődőket. Legyen szabad, mint a magyar építőművészet egyik mesztorának, szerény észrevételeimmal a bizonyára szép számmal jelentkező vitakozók között szót kérni. Bármennyire tisztellem az illusztris cikkíró és mások véleményét, és elismerem a jeles cikkíró felsorakoztatott kulturális érveit, nem tudok javaslatával egyetérteni. Szerény véleményem szerint a budai várpalotát egyrészt lehetőleg változtatlanul, régi alakjában kell restaurálni. Mint a palotaépítő tervezőirodájának még utolsó élő tagja, hadd szóljak ez alkalommal egy füst alatt már idevágó olyan kérdésekről, amelyek nyilván számíthatnak a nagyközönség érdeklődésére.

Idevágó feladat a Várkert alatt épült Várbazár épületcsoport és a gyönyörű kerti

feljáró építmény restaurálása és a városképbe illesztése. Magát a kertet természetesen meg kellene nyitni a nyilvánosság részére, a kertben mostanában feltárt középkori romokat is rekonstruálni kellene, amint az esztergomi várban történt. Az európai viszonylatban is páratlan építőművészi alkotásból, a Várbazár épületből azt antihigiénikus, penész szagú műtermeket ki kellene üríteni és az épületet nyílt árkádsorokká kellene átalakítani a firenzei Loggia dei Lanzi, vagy a müncheni Feldherrnhalle mintájára utcai szoborcarnokká, esetleg a Rudas-fürdő forrásvízeinek odavezetésével ivócsarnokokká avatni. Egyben látványos, szép utcaképet varázsolhatnánk a mai züllésnek indult műteremsor helyére.

**Dr. Kismarty-Lechner Jenő**  
építész,

műegy. r. k. tanár,  
az Orsz. Képzőművészeti  
Főiskola ny. tanára